

ШЕСТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА - НА СЛЕПИЯ, В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ“

На 13-ти май 2018 г. в храм „Св. прор. Илия“ празничната св. Литургия бе оглавена от архимандрит Василий, протосингел на Софийска св. митрополия, в съслужение с предстоятеля на храма протоерей Емилиян Костадинов, дякон Георги, иподякон и четец Веселин Цанков, певците Диан Иванов и Елка Караколева.

Чествахме Шеста неделя след Пасха - Неделята на слепия и почетохме св. мчца Гликерия девица и св. мчк Лаодикий.

По време на свещеническото причастие Негово Високопреподобие архимандрит Василий произнесе поучително слово, с което укрепил всички нас, присъстващите на богослужението, като говори за това как е нужно да изповядваме Христовата вяра на дело и да вървим по пътя на спасението. По неговите думи: *„Църквата е определила една от седмиците след Възкресението Христово да бъде посветена на този именно сляп човек, за да ни увери Господ, че Той е Този, Който всичко изпълва, Който е навсякъде, Който е Творецът на всичко видимо и невидимо и че това, което е невъзможно за човека, е възможно за Бога“.*

Архим. Василий говори за духовната слепота - склонността на човека да търси оправдание, гордостта на фарисеите и книжниците, които е трябвало да бъдат народни учители за онова време, но те търсили да осъдят и погубят Господа: *„...виждайки един слепороден изцерен, прогледнал - вместо да се зарадват в радостта му, в радостта на родителите му, че той е прогледнал и е видял дневната светлина чрез светлината на Христа, Светлината на света, те започват да хулят и да търсят обвинения, доказателства, свидетели... да похулят богочовека Христос, и всички тези, които са Негови следовници - да ги погубят.“*

Архим. Василий продължи, като говори и за нашата вяра: *„В историята на Църквата след Възкресение Христово ние виждаме множество, множество, множество гонения... множество мъченици, но Тертулиан - един от древните писатели, казва: „Семе е мъченическата кръв, семе за православната вяра“. И слава Богу, че макар и гонени, макар и бити, макар и отлъчвани, християните сме останали и до 21-ви век да изповядваме своята вяра - вяра, която ни учи на добро, която ни напътства да бъдем добротворци - следвайки Христа, да изповядваме нашата надежда за Царството Божие.“*

Архим. Василий завърши словото си с напътствие за нашата надежда и за Христовата любов, която е нужно да се стремим да придобиваме: *„Когато се събираме заедно на молитва и в частната молитва по домовете си, ние да имаме покаяна мисъл в себе си, да имаме молитва за всички наши ближни, молитва за всички наши врагове - Бог да се смилява над всички ни, да ни вразумява, да бъдем достойни Негови следовници и с тази надежда за Царството Божие, ние, зовейки се християни, да обладаваме Христовата любов, която е най-трудна от всички добродетели - по свидетелството на св. ап. Павел, но и най-*

благодатна за православния християнин.

И когато говорим за любов, трябва да знаем, че Господ няма да ни даде любовта – ето, ей така... да ни я изсипе на главата, а ще ни даде възможност ние да я проявим. Ще ни даде примери да проявим нашата добродетел, както прояви милост към този слепороден, и народът, който имаше очи духовни – да види, че именно Бог го е излекувал. Прояви милост към този човек и се зарадва с неговото изцеление, а другите започнаха да го хулят. Така и ние в днешно време, имайки такива примери, имайки такива случки и срещи, да проявяваме любов. Не да хулим, не да тѣпчем, не да газим, а когато видим, че някой е в радост, след някое тежко изпитание, ние да се зарадваме с него, да отдадем благодарствена молитва пред Бога за това благодеяние, което е направил към нашия ближнен или към нас. А когато видим, че някой е в трудност, не да се опитваме и ние да му пречим, а да му подадем ръка, да го вдигнем, да му кажем: „Брате, ние сме братя в Христа, ние сме ближни, надяваме се да бъдем в Божието Царство, където е непрестанна радост и вечно блаженство. Та нима не можем тука да се радваме? Ела, изчисти се!“ Дори, ако е някой много грешен, да го подканим да се покае с молитва, с пост – да може да очисти себе си, и с общи усилия да се помолим Бог да прости греховете му.

Вършейки това на дело, ние се надяваме и нашите прегрешения Христа да очисти. И така да отвори нашите духовни очи, за да виждаме не само дневната светлина, не само тази красота, която Творецът ни е представил и ни е дал да властваме над нея в света, а да виждаме духовно, да сме духовни – вървейки по пътя към спасението с тази надежда, за Царството Божие.”

Архимандрит Василий преподаде светото благословение на Негово Светейшество Българския патриарх и митрополит Софийски Неофит и неговите благопожелания: „*Да имаме Божия мир и Божията любов, да бъдем достойни Христови следовници, и обладавайки тази любов на дело, да вървим заедно по пътя към Христа. Да се събираме заедно на молитва, да си помагаме, да се подкрепяме, с една уста и с едно сърце да прославяме Бога.*”

Получихме благословение и заедно изпълнихме многолетствие за празника.

Отец Емилиян изказа благодарност на Негово Високопреподобие архимандрит Василий за радостта, която ни дари като отслужи Божествена света Литургия в нашата енория; благодари още за молитвите за нас, за подкрепата, упованието и опората, които ни дава в нелекият път, в който вървим и изрази благопожелания от името на църковното настоятелство и всички християни, изпълнили храма – за крепко здраве, за да продължава все така своето ревностно служение.

